

Mijn column nummer 55

Grondreinigers geen vergadertijgers

De grondreinigers vinden dat het bodemsaneringsgeld niet doelmatig wordt besteed. Te veel geld gaat op aan bezigheden als overleg. Dat zou beter aan het reinigen van grond kunnen besteed. Dat is duidelijke taal. Van overleg wordt de bodem immers niet schoner. Ook universiteit en milieubeweging pleiten voor minder overleg. Men wil zelfs vergaderquota invoeren.

De boodschap is ook begrijpelijk. Grondreinigers hebben immers geïnvesteerd in installaties. Zij willen daarvan de vruchten gaan plukken. Het is voor hen dan ook niet aantrekkelijk dat tegenwoordig verontreiniging in de bodem mag achterblijven. En toch is de redenering van de reinigers te kort door de bocht. Er zijn immers voorbeelden waarbij het reinigen van grond per saldo slecht is voor het milieu. Een student berekende eens dat door het transport van een partij grond evenveel verontreiniging in het milieu belandde als in de partij aanwezig was. Gelukkig is er een systeem in ontwikkeling om voor bodemsaneringen de risico's, de milieuverdiensten en de kosten in kaart te brengen. Dit systeem helpt bij het kiezen van een verstandige oplossing voor een bodemprobleem. In sommige gevallen is ontgraven en reinigen van de grond het beste alternatief. In andere gevallen kan het resultaat zijn dat in-situ reiniging of niets doen het beste is.

Bodemsanering blijft een onderwerp waaraan vele disciplines bijdragen. Communicatie is dus essentieel om tot goede oplossingen te komen. Te weinig overleg is daarom niet goed. Het nieuwe beleid zal belemmeringen voor het daadwerkelijke saneren wegnemen. Ik ben daarom van mening dat hierdoor meer grond dan ooit richting reinigingsinstallaties zal gaan. Goed nieuws dus voor de grondreinigers!

Ik wens dat BEVER - de beleidsvernieuwing van de bodemsanering - in 1998 de congreszalen en vergaderzalen verlaat en steeds meer onderdeel wordt van de praktijk.